

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2011-12-12 § 3

Interpellation (2011:16) från Jan Valeskog (S) om stadens vägran att åstadkomma ett gemensamt kösystem för kommunalt och enskilt drivna förskoleverksamhet

Jan Valeskog har ställt följande frågor till mig

1. Vilka principiella skäl är det som gör att borgarrådet avvisar att snarast möjligt besluta om ett gemensamt kösystem för både kommunalt och enskilt drivna förskolor?
2. Anser borgarrådet att det är rimligt att prioritera ett antal enskilt drivna förskolors intressen av egna köer, framför att få ett system som ger föräldrarna barnomsorg i enlighet med skollagen?
3. Anser borgarrådet att barn i behov av särskilt stöd skall fortsätta att missgynnas på det sätt som nu sker på rådande bristfälliga kösystem?

I fråga 1 undrar Jan Valeskog vilka principiella skäl det är som gör att jag avvisar att snarast möjligt besluta om ett gemensamt kösystem för både kommunalt och enskilt drivna förskolor?

Som huvudman för de kommunala förskolorna har Stockholms stad bestämt beslutat att de ska ingå i en gemensam kö. När det gäller de fristående förskolorna förespråkar jag en aktiv dialog för att se till att systemet är attraktivt för dem att ansluta sig till. I dag har en del av de fristående förskolorna valt att ansluta sig till den gemensamma förskolekön. Det finns idag 81 fristående förskolor i den gemensamma kön. 21 av dem har gått med under 2011. Utbildningsförvaltningen frågar alltid nystartade fristående förskolor om de vill ingå i den gemensamma kön.

I kommunfullmäktiges budget för Stockholm 2012 anges att den gemensamma förskolekön ska utformas så att fristående förskolor vill ansluta sig. Genom dialog kan vi gemensamt komma fram till förändringar som innebär en förbättrad service för Stockholms barn och föräldrar. Arbetet med att förbättra kösystemet samt kommunicera dess fördelar pågår i allra högsta grad. Det finns dock hos de fristående förskolorna en utbredd oro för de tekniska problem som systemet fortfarande har. Det är viktigt att man genom en aktiv dialog kan definiera vilka problem som finns och åtgärda dem. Det är också viktigt att komma ihåg att det tekniska systemet för den gemensamma förskolekön är relativt nytt och att det krävs en period av justeringar för att se till att det fungerar för alla parter. De fristående förskolor som går med i den gemensamma kön får också ta del av medel för att uppfylla barnomsorgsgarantin, det är ett bra incitament för att vara med och hjälpa staden att uppfylla garantin.

Stockholms stad har nu inrättat ett branschråd där företrädare för både fristående och kommunal förskola finns representerade. Branschrådet blir ett bra forum för diskussion kring frågor som denna.

I fråga 2 undrar Jan Valeskog om jag anser att det är rimligt att prioritera ett antal enskilt drivna förskolors intressen av egna köer, framför att få ett system som ger föräldrarna barnomsorg i enlighet med skollagen?

Stockholms stad uppfyller i stort sett alltid barnomsorgsgarantin i enlighet med skollagen. Det är viktigt att undersöka anledningen till att många av de enskilt drivna förskolorna vill ha egna köer. Ibland har de en profilering som gör det svårt att delta i den gemensamma kön. De många föräldrakooperativen ställer till exempel stora krav på medverkan från de föräldrar som har barn där.

I Stockholm finns också ett antal förskolor med en utpräglad pedagogisk eller religiös profil. Ett system där alla förskolor ingår i samma kö väcker vissa problem kring föräldrars rätt att tacka nej till förskolor med en utpräglad pedagogisk eller religiös profil som man inte delar, en rätt som också slås fast i skollagens förarbeten.

I fråga 3 undrar Jan Valeskog om jag anser att barn i behov av särskilt stöd skall fortsätta att missgynnas på det sätt som nu sker på g a rådande bristfälliga kösystem?

De barn i Stockholm som har behov av särskilt stöd ska självklart inte missgynnas på något sätt. Barn med behov av särskilt stöd har förtur till förskoleplats i den gemensamma kön. De fristående förskolorna bestämmer själva sina förtursregler, många fokuserar där på syskonförtur. I den revisionsrapport som interpellanten hänvisar till visar stickproven att det är sällan som förskolorna får ansökningar för barn med behov av särskilt stöd och att de inte uppmärksammat förtursfrågan. I skollagen står det dock att kapitel 8, 19 § att om det inte finns plats för alla sökande till en förskoleenhet, ska urvalet göras på de grunder som den kommun där förskoleenheten är belägen godkänner. Det finns alltså möjlighet för staden att bestämma på vilka grunder förtur ges. Detta är således inte en fråga om den gemensamma förskolekön. Barn i behov av särskilt stöd kan få samma rättigheter hos kommunala och fristående förskolor oavsett om det finns en gemensam obligatorisk kö eller ej.

I budgeten för 2012 tas övergången från förskola till skola upp samt vikten av dokumentation av vad förskolan har arbetat med, barnets behov och lärande. Det står ”För barn i behov av särskilt stöd är det särskilt angeläget att övergången mellan förskola och skola organiseras väl.” samt ”Stadsdelsnämnderna måste även utveckla samverkan med de fristående skolorna.” Avslutningsvis uppdras utbildningsnämnden att i samverkan med stadsdelsnämnderna utarbeta skriftliga riktlinjer för rutiner vid övergången förskola – skola.

Stockholm 2011-12-07

Lotta Edholm (FP)

Skolborgarråd